

Recensie: Star Wars A New Hope in Concert ★★★★1/2****1/2

Paleis 12 Brussels Expo
zaterdag 8 juni 2019



foto © MB Presents

Recensie:

9 jaar na Star Wars in Concert in het Antwerps Sportpaleis, betrad de Belgische topdirigent Dirk Brossé opnieuw een Belgisch podium om de magistrale muziek van John Williams uit deze science- fictionsaga te laten weerklinken met symfonisch orkest. In Paleis 12 zat het Nationaal Orkest van België voor hem. Brossé, steeds in zwart gekleed, kwam het podium op vergezeld van Darth Vader en twee Storm Troopers. Qua opener kon dat alvast tellen. In tegenstelling tot wat ie in het Sportpaleis destijds deed, voorzag ie nu de allereerste Star Warsfilm ooit: Episode IV A New Hope van live muziek. Enige uitzondering was de scène in Mos Eisley waarin Luke en Obi-Wan Kenobi Chewbacca en Han Solo in een bar ontmoeten en er op de achtergrond een bandje speelt. Het nummer heet 'Cantina Bar' en belandde dankzij het London Symphony Orchestra op de soundtrack. Het is die versie van dat nummer die we ook te horen kregen op band in Paleis 12. De scène refereert naar de Western met een premiejager die neergeknald wordt en een raar beestje die op de achtergrond daarna even aan zijn hoofd krabt. Kijk, er zit links en rechts wel wat humor in de film. Ook wat geflirt overigens. In de eindscène ontvangen de helden een medaille uit handen van prinses Leia. Han Solo knipoogt dan naar haar.

Brossé, die het orkest aanstuurt met handen en vingers, zonder dirigerestok dus, wellicht om de subtiliteit van de orkestratie te benadrukken, zit deze keer op een stoel terwijl hij 9 jaar geleden die taak nog staand vervulde. Feit is dat het sowieso een huzarenstuk is om de live muziek perfect synchroon te laten spelen met de film. Daarvoor krijgt Brossé cues mee met onder andere balkjes die over zijn scherm lopen. Hij mag het hoofdthema zowel heroïsch laten klinken met koperblazers, percussie en pittige strijkers, terwijl dezelfde partij ook even erg lieflijk, romantisch en vol weemoed te horen is wanneer Lukes tante dé held van de film iets toeroept op de planeetÂ Tatoonie. Hier geeft het orkest in de manier waarop het de bekende melodie laat horen eigenlijk al mee dat de tante niet veel later zal sterven.

In het eerste deel behoort de scène waarin het Zandvolk in confrontatie gaat met Luke en co met stip tot een van de spannendste wat zich ook vertaalt in de partituur. Kopers en lage strijkers horen we in de aanloop naar de finale van het eerste deel, wanneer het ruimteschip van Luke (de Millennium Falcon) aangetrokken wordt door het magnetisch veld van Death Star. Wanneer ze daar zijn,Â weten ze zich te vermommen, en is het zaak om R2-D2Â gegevens in te laten lezen zodat ie weet hoe het ruimteschip eruit ziet, hoe het magnetisch veld kan uitgeschakeld worden en in een volgend stadium het ganse planetoïdeachtige ruimteschip eraan kan gaan. Daarvoor moet Obi-Wan Kenobi het zwakke punt van het tuig weten te vinden wat zal leiden tot drie aanvalspogingen. Onder het motto derde keer goeie keer gaat Luke ervoor, geleid door de stem van Obi-Wan Kenobi die hij in zichzelf hoort.

Star Wars wordt door velen als visionair beschouwd. Er is iets van. Zo laat Obi-Wan Kenobi weten dat de Kracht, verwijzend naar die zijn voormalige leerling Darth Vader aanspreekt, een grote invloed kan hebben op zwakke geesten ('The Force can have a strong influence on the weak minded'), verwijzend naar het beperkt intellectueel vermogen van de Storm Troopers, Darth Vaders volgelingen. De prent begint met Grootmoff TarkinÂ die als militair officier angst zaait door stelsels en planeten te veroveren vanuit de Death Star. Darth Sidious heeft immers de macht gegrepen en van de Â Galactische Republiek hetÂ Galactische Keizerrijk gemaakt. Tarkin heeft

veel macht verkregen, zelfs Darth Vader volgt zijn bevelen op. Wie Tarkin in de weg staat, wordt koudweg geliquideerd, wat verwijst naar totalitaire regimes zoals een dictatuur. Wie de opkomst ziet van extreemrechtse populistten in Europa, ook in ons land, en de analyses erop naslaat wie er voor dergelijke partijen stemt (blijkbaar ook heel wat laaggeschoolden), kan niet anders dan erkennen dat er gelijkenissen zijn en in die 'The Force can have a strong influence on the weak minded' veel levenswijsheid zien. In A New Hope maakt Tarkin gelukkig ook een kapitale strategische fout: 'Evacueren in het uur van de zegen?' Hoogmoed komt voor de val. Zeker, Star Wars A new hope dateert van 1977. Sommige scènes bv. wanneer R2-D2 en C-3PO uiteen gaan op de planeet Tatooine en de scène op Yavin IV, het rebellenhoofdkwartier, waar Luke en co zich klaarstomen voor de ultieme confrontatie, voelen wat gerokken aan. Maar dat neemt niet weg dat o.a. de scène in de vuilnispers op Death Star nog steeds niets heeft ingeboet aan spanning. De suspense wordt hier dan ook vakkundig opgedreven waarbij (mis)communicatie de missie bijna fataal wordt.

Op de een of andere manier zijn we altijd al fan geweest van wat science-fiction, maar de Star Wars-saga liet ons vooralsnog warm noch koud. Sinds de voorstelling in Paleis 12 is daar verandering in gekomen, met dank aan een magistrale lezing van de partituur van John Williams door Dirk Brossé en de puike uitvoering door het Nationaal Orkest van België waar niets, maar dan werkelijk niets op af te dingen viel.

< Bert Hertogs >
Op zaterdag 26 oktober 2019 volgt het vervolg van Star Wars In Concert. Dan wordt Episode V The Empire Strikes Back geprojecteerd op het grote scherm, live begeleid van muziek door het Nationaal Orkest van België o.l.v. Dirk Brossé.